

Carnet de RUTA

Camins y pagesos

Quan van venir els romans a la comarca, ja existia la xarxa de comunicacions de les quals, en el meu llibre d'Olot, dono la informació que ara excuso perquè, el propòsit, és tractar la vall de Bianya com a unitat històrica. Aquests rodals, incrustats en els estreps pirenenics, sempre foren transitats pels pobles que emigrarien del continent europeu.

No parlo de carreteres com les entenem avui, ni vull referir-me a la famosa **Via Annia** que alguns historiadors suposen antecedent toponímic, influint erròniament en el nomenclator oficial. El camí que després, fins i tot, podia haver-se'n dit via, ja el coneixien abans d'aparèixer els romans; des de la banda d'Olot penetrava a la vall i pel Clot Fondo, de La Riba, enfilava el Capsacosta i coll d'Ares.

L'usarien els pagesos establerts a la vall a les darreries de l'Edat del Bronze i els altres indígenes d'arreu de la Garrotxa, afincats centúries abans. Desaparegut l'enllotament, en escorre's les aigües, ja no estaven obligats a vorejar les altures immediates. Aquesta via, diem-ne transpirenenca, no solament van seguir-la les expedicions transhumants que venien o regressaven a les regions europees, sinó els mateixos indígenes per a comunicar llurs explotacions agrícoles, entrellaçant-la de camins secundaris.

Més endavant els romans, per a comunicar-se amb la capital de l'imperi, el van refer i, ja en temps històrics, els francesos el millorarien per a facilitar-se les incursions bèl·liques. Encara podem descobrir trams, com el que il·lustra aquestes notes, captat anys endarrera per l'amic Miquel Vilardell.

Hem parlat d'un país de pagesos i de l'establiment derivat de la ramaderia. Encara que només sigui de passada, també em cal citar els sectors industrials de Sant Joan les Fonts i de Castellfollit de la Roca perquè, com la veterinària, llurs desenvolupaments tenen raons idèntiques. Castellfollit, per les elaboracions càrniques i el tractament de pells, i Sant Joan les Fonts, pels molins paperers, aprofitant la força motriu de les aigües fluvials i les carnasses procedents dels escorxadors, usades en la fabricació de coles econòmiques. Però això, ja és tema per un altre dia.

Allò que sembla evident, és que els romans comen-

cen a estructurar sistemàticament els cultius, fins aleshores tractats amb tècniques rudimentàries; instal·len llurs vil·les, precedent de les grans pairalies actuals, i distribueixen els terrenys, contribuint a la creació del paisatge rural que més o menys coneixem nosaltres. Inventen la propietat legal que acabarà per a escripturar la notaria.

Un moment determinat, només va caldre substituir el paganisme de la seva civilització per a aplicar la nova espiritualitat que promocionava el cristianisme. Capsec, Santa Margarida de Bianya i Sant Martí del Clot, són indrets que transpirenen l'origen romà i que per llur situació són fites que delimiten la parcel·la.

Però de la romanització del país, no en sabem gaire res. Ni abans hem pogut parlar de la presència grega. D'ells—amb botiga oberta a Empúries—, van trobar una terrissa en el Clot Fondo, possiblement portada per algun firaire ambulat i adquirida per a ús familiar. I no diem dels visigots o dels alarbs, elucubracions que deixarem per a una altra setmana.

ALOT

Nota de la Alcaldía

Según el artículo 51 del Reglamento de Organización y Funcionamiento de las Corporaciones Locales (modificado por el Decreto 2483/1970), serán proclamados candidatos a Concejales por el grupo de Cabezas de familia y mujeres casadas, los vecinos que lo soliciten por escrito de la Junta Municipal del Censo, o se propongan a la misma por quienes estén facultados para ello, en el tiempo que medie desde la convocatoria de las elecciones hasta quince días antes del señalado para su celebración (o sea **hasta el 2 de noviembre**) y reúnan alguna de las condiciones siguientes:

1.ª - Haber desempeñado el cargo de Concejel en el propio Ayuntamiento, durante un año como mínimo, o hallarse desempeñándolo.

2.ª - Ser propuestos por dos Procuradores o ex-Procuradores en Cortes, representantes de las Corporaciones Locales de la provincia; por tres Diputados o ex-Diputados provinciales o por cuatro Concejales o ex-Concejales del mismo Ayuntamiento.

3.ª - Ser propuestos por vecinos cabezas de familia y mujeres casadas, incluidos en el Censo electoral del respectivo distrito, en número no inferior a la vigésima parte del total de electores, esto es, por la vigésima parte de los electores cabezas de familia y mujeres casadas del término municipal, teniendo en cuenta que todo él forma un distrito único dividido en secciones, según el artículo 47.

Cuando se den las circunstancias 1.ª o 2.ª, deberá acompañarse a las instancias o propuestas la documentación que acredite de modo fehaciente la concurrencia en los candidatos o en sus proponentes de las cualidades que sirvan de título a la proclamación.

Los que invoquen la condición 3.ª habrán de justificar, por escrito, la propuesta directa de los electores, presentando al efecto, con su solicitud, el documento o documentos en que consten notarialmente autenticadas, las firmas de los electores proponentes en número no inferior al legal establecido.

Dice el artículo 52, que "en el primer caso", refiriéndose a aquel en que el interesado solicite ser candidato, a la petición dirigida a la Junta municipal del Censo electoral acompañará declaración jurada en la que manifieste aceptar la candidatura y no hallarse incurso en ninguno de los supuestos de incapacidad que enumera el artículo 32 o de no poder ser elector, mencionados en el artículo 45.

Según el Decreto 2615/1970, al escrito de solicitud de proclamación debe acompañarse la declaración de adhesión a los Principios del Movimiento Nacional y demás Leyes Fundamentales, y deben entregarse fotografías del candidato y el texto de propaganda.